

شیکاری پیگه‌ی دیوانی نالی وهک ئوستورده‌ق له چاند و ئه‌ده‌بی کوردیدا

سامان ئه‌مجهدی^۱

نوع مقاله: مقاله پژوهشی؛ تاریخ دریافت: ۱۸ فروردین ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۲۱ شهریور ۱۳۹۹؛ صص ۲۶۵-۲۸۴

DOI: <https://www.doi.org/10.34785/J013.2020.149>

کورتیه

ئوستورده‌ق (Mytho-text) به ده‌ق یان ده‌قگه‌لینک ده‌وتری که له ئاستی چاندی نه‌ته‌وه‌یه کدا ده‌وریکه سهره‌کی و پیکه‌ته‌یه ده‌بینن. ئه‌م تا‌قمه ده‌قانه، وه‌کوو ئوستوروه و سه‌رموونه ده‌نوبنه‌وه و به‌وته‌ی هه‌یدیکه‌ر جیهانیکی نوێ بنیات ئه‌نبن که په‌رده له حیجایی بوون و راستی لائه‌ده‌ن. کراوه‌یی و هه‌لکراوه‌یی ئه‌م ده‌قانه ئه‌بیته‌ هۆی درێژه‌داربوونی چاند و به‌رگری له هه‌له‌شاندنه‌وه‌ی. ئه‌م ده‌قانه به‌ سه‌رنج‌دان به‌ پێوه‌ندییه‌ نیوانده‌قییه‌کان (Intertextuality) له‌ریگه‌ی کارتیکردن به‌سه‌ر ده‌قه‌کانی پاش خۆپانه‌وه، فره‌ئه‌که‌ن و وه‌کوو ئوستوروه‌یه‌ک هه‌میشه‌ له‌م کاریکه‌ری و کارتیکه‌رییه‌وه وه‌کوو ریگه‌چرایه‌ک بۆ مه‌یدانی چاند ئه‌مینه‌وه. ئه‌م وتاره‌ ده‌یه‌وێ له‌ریگه‌ی بالاده‌قیتی (Transtextuality) ژێرار ژینیت، بێردارپێژی فره‌نسی، به‌ دیوانی نالی دا وه‌کوو ئوستوروه‌ده‌قییک بچینه‌وه. به‌گوێره‌ی میتودێ که‌ بژێردراوه، پیگه‌ی دیوانی نالی له‌ نیو ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا هه‌له‌سه‌نگینری و له‌ ئاکامدا ئه‌وه ئه‌سه‌لمینری که‌ دیوانی نالی ده‌وری ئوستوروه‌ده‌قیکی زۆر گرینگی بینیه‌ و ئیستاش به‌سه‌ر ئه‌ده‌بی کوردیه‌وه کاریکه‌رییه‌کی به‌رچاوی هه‌یه‌.

چکیده

اسطوره‌متن (Mytho-text) به متن یا متن‌هایی اطلاق می‌شود که در ساحت فرهنگ یک ملت نقشی بنیادی و ساختاری ایفا می‌کنند. این دسته از متون، چونان یک اسطوره و سرنمون جلوه نموده و به تعبیر هایدگر عالمی نو را بنیان می‌نهند که پرده از حجاب هستی و حقیقت برمی‌گیرند. گشوده‌گی و افراشته‌گی این متن‌ها موجب تداوم فرهنگ و جلوگیری از گسست در آن می‌شوند. این متون با توجه به روابط بینامتنی (Intertextuality) از طریق تاثیر بر متن‌های پس از خود، تکثیر شده و چونان یک اسطوره همواره در این تاثیر و تاثیر به مثابه چراغ راه ساحت فرهنگ خواهند ماند. این نوشتار بر آن است که از طریق ترامنتیت (Transtextuality) ژرار ژنت، نظریه‌پرداز فرانسوی، دیوان نالی را همچون یک اسطوره متن بررسی نماید. مطابق روشی که انتخاب شده جایگاه دیوان نالی در ادبیات کوردی بررسی شده و در پایان این مطلب اثبات می‌شود که دیوان نالی نقش اسطوره‌متنی بسیار مهم را برعهده داشته و اکنون نیز تاثیری بسزا بر ادبیات کردی دارد.

وشه‌گه‌لی سهره‌کی: دیوانی نالی؛ ئوستوروه‌ده‌ق؛ بالاده‌قیتی؛ ژێرده‌ق؛ ژوورده‌ق؛ نالی؛ ژینیت.

واژگان کلیدی: دیوان نالی؛ اسطوره‌متن؛ ترامنتیت؛ زیرمتن؛ زیرمتن؛ نالی؛ ژنت.

۱- پیسه کی

هر زمانیک ئه گهری ئه وه له بهر ریگهیدا ههیه که تووشی که وتن و له ناوچوون، له بهر هیژیمۆنی و دهست به سهرداگری زمانیکی دیکه بی. مانه وه و سهربه رز دههاته وهی زمانیک، جار ههیه به هۆی ده که وتنی ده قیکه که خوش ئه دره وشیتته وه و هاوکات نوینه ری سهرده می دارماوی و، پیشانده ری ده ورائیکی بهر له سهرده می خۆیانن. زمانگه لیک که ئه م به خته یان نه بووه، له نیو زمانی ده سه لاتدا ده تانه وه و له ناوده چوون. به لام زمانی کوردی، له کاتی رووبه رووبونه وه له گه ل سهرده می دارمان، ده قگه لیک له دلیدا هه لقولییون که بوونه ته هۆی ژیانه وه و سهربه رزی. ئه م ده قگه له به که لک وه رگرتن له بۆچوونی ژینیت، ده کرۆی به ئوستوردهدق ناویان لی ببه یان، که به واتای به هره مه ندی له پیگه به کی سه رنوینی و بهرچا و بۆ ده قگه لی دیکه یه.

به ره مه شیعییه کانی نالی له ده وره یه کی تایبه تدا دانراون و وه ها توانیکیشان هه بووه که بۆ ده قگه لی پاش خۆی وه کوو سه رمه شقی لیها تووه؛ ئه م چه شنه ده قانه بۆخۆیان سه قامیان گرتوه و زمانه که شیان به ره و پیش بر دووه. ئوستوردهدقه کان هه ره وه ها که بۆخۆیان هه لاوردیه کار یگه رییه نیوان ده قیه کانی ده قگه لی پیش خۆیانن، بۆ ده قگه لی پاش خۆشیان هه ره هه مان ده ورده گیرن و له سه ره ئه وان کار یگه رییان هه یه. ژینیت به ده قگه لی پیش ده لۆی ژیردهدق و به ئه وان ی پاش ده لۆی ژووردهدق. ئوستوردهدق دروسته له سه ره تا بۆخۆی ژووردهدق و له ژیر کارتیکه ری ده قگه لی پیش خۆی وه کوو ژیردهدق، به لام هینده به رز ده بیته وه که ده ور یکی گرینگ له ژیان ی ئه ده بی و چاندی زمانی ده بی نی و وه ها جیگایه ک په ی داده کا که زۆر به ی ده قگه لی پاش ئه و به بی ئاماده بوونی ئه م ده قه زه ق، نه ده هاته بوون. له واقیعدا جیگای ئوستوریه یی ئوستوردهدق به ژووردهدق گه لیکه که له کارتیکه ری ئه ودان. ئه م ده قگه له به وته ی هایدیگه ر جیهانیک ساز ده که ن که ئاوه لکه ره وه ی حه قیقته ن و ده بنه پیکه یینه ری میژووی گه لی خۆیان.

گریمانه ی ئه م توپژینه وه ئه وه یه که دیوانی نالی به هۆی هیژ و توانستی ئه ده بیی شیعه کانی، خاوه نی پله و پیگه یه کی ئه وه نده به رزه که ئه کرۆی به ئوستوردهدق ناو زده ی بکه یان. پرسیا ری سه ره کیی وتاره که ئه مه یه: ئایا ئه کرۆی دیوانی نالی وه کوو ئوستوردهدق قیک له زمان و ئه ده بی کوردیدا ناو زده بکرۆی؟ سه باره ت به پیشینه ی ئه م وتاره له زمانی کوردیدا، هیچ توپژینه وه یه ک، نه به چه شن ی وتار و نه به قه واره ی کتیب بلاونه بوته وه، به لام له زمانی فارسیدا چه ند وتاری به که لک بلاو بوته وه که ئه کرۆی به وتاره کانی به هه مه نی ناموه رموتله ق ئامازه بکرۆی، که به باشی میتۆدی ژینیتی ناساندوه.

ئه م وتاره له میتۆدی بالاده قیتی ژیرار ژینیت که لکی وه رگرتوه و له ویش زۆر تر کاری به دوو بابته ی ژوورده قیه ت و ژیرده قیه ته که یه تی. سه ره تا ئه م چه مکانه شرۆفه ده کرۆی؛ پاشان لیکدانه وه که دپته سه ر ئه وه که دیوانی نالی وه کوو ژووردهدق شی بکاته وه و به واتایه کی دیکه، نالی له ژیر کار یگه ری چ ده قگه لیکه دیکه دا بووه. ئینجا دینه سه ر باسی سه ره کیی وتاره که؛ وانا شی کردنه وه ی پله و پیگه ی دیوانی نالی وه کوو ژیردهدق قیک له ئه ده بیاتی کوردیدا؛ لیره ئه وه ئه خرپته بهر باس که دیوانی نالی له کوپی ئه ده بیاتی کوردیدا سه قامی گرتوه و ئه م پیگه یه کی که هه یه تی، چۆنه که بۆته هۆی ئه وه که ده وری ژیردهدق قیکی گرینگ بگیری و بگاته تروپیکیک که شیایو ئه وه بی

به ئوستوردهق نیوی لی بهرین. لیره تیشک ئەخریتە سەر سی رههەندی زمان، شیواز و ناوه‌رۆکی ئەم دیوانه و کاریگه‌رییه ک که به سەر ئەدهبی پاش خۆی بووبه‌تی.

۲- بنه‌مای تیۆریک

۲-۱- بالاده‌قیتی

ژێرار ژینیت، بیرداریژی فەرهنسی، که بناغهی تیۆریکی ئەم وتاره له‌سەر ئەندیشه و بیرۆکه‌کانی ئەو داریژراوه، له بیرداریژه پیکهاته‌خوازه‌کان بوو و به بۆچوونیک جیاواز له‌وهی که بیرمه‌ندیکی پاش پیکهاته‌خوازی وه‌ک جولیا کریستیفا سه‌بارهت به زاراوهی نیوانده‌قیتی ده‌یگرته بهر، به ره‌چاوکردنی پیدایه‌ستیه‌کانی پیکهاته‌خوازی له‌گه‌ل ئەم زاراوه‌دا رووبه‌روو بووه‌وه:

له روانگهی ژینیت-هوه، نه هیمما تاکه‌کان، به‌لکوو شیوه‌گه‌لیک سه‌رنج‌راکیشن که نیشانه‌کان و ده‌ق له‌و ریگه‌وه، به هۆی ریخراوه‌کان، کۆده‌کان، ره‌وته چاندیه‌کان و داب‌ونه‌ریته‌کان و نایینه‌کانه‌وه خولقاون و له چوارچیه‌وهی ئەواندا ده‌ورده‌گیرن. له‌م لایه‌نه‌وه وا ده‌رده‌که‌وی که هۆگری سه‌ره‌کی داریژراوی پیکهاته‌خواز به‌ره‌و کاری نیوانده‌قی بیت؛ چونکه ئەم داریژراوه نکۆلی له‌بوونی بابه‌تگه‌لی تاقانه‌ده‌کا، جه‌خت له‌سەر سروشتی ریخراو و هاوپه‌ندیه‌کانیان ده‌کا؛ چ سه‌بارهت به ده‌فگه‌لی ئەده‌بی و چ سه‌بارهت به به‌ره‌مه‌ هونه‌رییه‌کانی دیکه. (آلن، ۱۳۸۹: ۱۴۰)

ژینیت له پیداکه‌ری پیه‌ندیه‌کانی نیوان بووتیقا و ره‌خنه، به مه‌به‌ستی پینگه‌یشتن به سیسته‌میک پیکهاته‌مه‌ند، بناغهی سه‌ره‌کیتترین، ته‌واوترین و سازراوه‌ترین تیۆری سه‌بارهت به باسگه‌لی نیوانده‌قی داده‌ریژی، که بۆ خۆی ناوی ناوه بالاده‌قییه‌ت یان بالاده‌قیتی. ئەو ده‌لێت «ئده‌بیات وه‌کوو هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی زه‌ینی دیکه، له‌سەر ریگه‌وته‌گه‌لیکه که زه‌ین، بیجگه له‌نموونه‌گه‌لیکی ئاوارته، ئاگایه‌کی لیوه‌نییه» (کالر، ۱۳۸۸: ۱۶۵).

بالاده‌قیتی له‌بنه‌ره‌تدا رازه‌یه‌که که ژینیت به جینگه‌ی نیوانده‌قیتی که‌لکی لی وه‌رده‌گری و به «پۆلینه‌ندی و شیکاری لایه‌نیک به‌رفراوان له ریگه‌گه‌لی ده‌نگدانه‌وه‌ی ده‌ق له ده‌قی دیکه‌دای ده‌زانیت» (لچت، ۱۳۸۰: ۱۰۲). به‌م حاله‌شه‌وه، ژینیت به هۆی ئەوه که ده‌یه‌وی «ئهم چه‌مکه بۆ ره‌سم کردنی شیوه‌گه‌لیک به کار بینه‌ی که ده‌فه‌کان له‌و ریگه‌وه ده‌توانن به‌رواله‌تیک سیسته‌ماتیک راقه و فام بکرین و له‌م ریگه‌وه ده‌یه‌وی مه‌ودای نیوان روانگهی خۆی و روانگهی پاش پیکهاته‌خوازه‌کان رابگریت، زاراوه‌ی بالاده‌قیتی بۆ ناولینان له هه‌موو نمونه‌کانی نیوانده‌قیتی دابین کردوه و ئەمجا به پینج بابه‌تی وردتر دابه‌شی ده‌کات» (آلن، ۱۳۸۹: ۱۴۷). ئەم پینج بابه‌ته بالاده‌قیتییه پیکه‌هاتون له نیوانده‌قیتی، ته‌نیشته‌ده‌قیتی،^۱ بان‌ده‌قیتی،^۲ ژورده‌قیتی^۳ و ژێرده‌قیتی.^۴

^۱ Paratextuality به ده‌فگه‌لیک ده‌گوتریت که ده‌وری ریکلام و ئاگادارکردنه‌وه بۆ ده‌قی سه‌ره‌کی ده‌بینن، وه‌کوو روبه‌رگ، نیوی نووسه‌ر و نیوی بلاوگه و هتد.

^۲ Metatextuality یان بان‌ده‌قیتی، جیاوازییه‌کی ئەوتوی له‌گه‌ل ته‌نیشته‌ده‌قیتی نییه و به واتای ده‌فگه‌لیک دابین کراوه که وه‌کوو شرۆفه و راقه‌ی ده‌قی سه‌ره‌کی هاتوونه‌ته‌ئاراهه.

^۳ Hypertextuality.

^۴ Hypotextuality.

پیش له چوونه ناو باسه سه ره کیه که ی بابه ته کانی ژینیت، که چوارچیوهی ئەم وتاره پیک دینی، به کورتی باسیک له سه ره پیوه ندیی نیوانده قیتی ژینیت و کریستیفا ئەورووژینین. نیوانده قیتی وه کوو یه کیک له بابه ته کانی بالاده قیتی ژینیت، جیاوازیگه لیککی زوری له گه ل نیوانده قیتی دانره که ی، واتا کریستیفا هیه. ژینیت به دوا ی پیوه ندیگه لیککی نیوانده قی ده که وئ که زور کرده وه یی و دیار له نیوان توخمه گه لیککی تایبته له ده قگه لی جیاوازه، تا که وه کوو کریستیفا شوین که و تنی ده لاله تگه لی پیچاویچی نیشانه کانی ده ق له ده قه کانی دیکه ی مه به ست نه بی. له بهر ئەمه، نیوانده قیتی کریستیفا یی به دوو بابه تی ژورده قیتی و نیوانده قیتی له ژیر زاراهه ی بالاده قیتی که مده کاته وه؛ به لام ئەم وشه، واتا نیوانده قیتی، له لای ژینیت به پیوه ندیی نیوان دوو ده ق، که مده کرتیه وه؛ هه لبه ت ئەمه به هوی روانگه پیکهاته خوازانه که یه تی که ده یه وئ به ره و لای ناساندن و ئاکام به خشی بروا.

۲-۲- ژورده قیتی

دوا هه مین ده سته له بابه ته بالاده قیتی کانی ژینیت، ژورده قیتی به که خالی قورسای ی باسگه لی بالاده قیه؛ «چه مکیک که ناوه ندی سه ره کی توژینه وه ی ژینیت» (لجت، ۱۳۸۳: ۱۰۳). ژینیت ژورده قیتی وه ها پیناسه ده کا: «هه ر جو ره پیوه ندیه ک که ده قی «ب»... به ده قی پیش تر، «ئه لف» گری ئەدا... به جو ریک که ئەم پیوه ندیه شیوه و بیجمی شو قه و په راویز [سه باره ت به ده قی ئەلف] به خو نه گری» (۱۰۳). ده قی «ب» ناتوانی به بی ده قی «ئه لف» بوونی بی، به لام سه باره ت به ئەم نادوی؛ «یانی شیوه ی پیوه ندیی ئەم دوانه به چه شیک نیبه که ده قی «ب» شو قه ی ده قی «ئه لف» بی» (آلن، ۱۳۸۹: ۱۵۶).

ئه وه ی که ژینیت به «ژیرده ق» ناوی لی ئەبا، هه ر ئەم چه مکیه که زوربه ی ره خنه گرانی دیکه ناویان ناوه نیوانده ق، «یانی ده قیک که به راشکاو ی ده توانی له سه رچاوه سه ره کیه کانی ده لاله ت بو ده قیک بی؛ له م روانگه وه ئودیه ی هومر نیوانده قیک یان به وته ی ژینیت ژیرده قیککی سه ره کی بو ئولیسسی جهمز جو یسه» (۱۵۶). ژینیت له به کاربردنی ژیرده قیتی به بیجمگه لیک له ئەده بیات داده گه رته وه که به ئاشکرای ی و به ئاگایی نیوانده قین. ژینیت پیوه ندیه ژورده قیه کان له نیوان دوو ده قی ته وا و سه ره خو دامه زرا و ده بینیت که بوونی یه کیکیان، «ژورده ق»، به بوونی ئەویدی، «ژیرده ق»، به سراوه ته وه. ژورده قیتی پیوه ندیه کانی هه لگرتنه وه ی ده قیک، واتا ژورده ق، له ده قی پیش وه خو یانی ژیرده قه. «ژورده قیتی شیوه ی فره بوونه وه، بلا بوونه وه و پاته وه ی ده قیک (ژیرده ق) یان ده قی دایک له ده قه کانی دیکه یه (ژورده قه کان)» (نامورمطلق، ۱۳۸۷: ۵۴). ئیستا به م پیناسه یه ده گه یه نه پیدا چوونه وه له سه ر ژیرده قگه لیککی تایبته که به ئوستورده ق ناوزه دکراون.

۲-۲-۱- ئوستورده ق

ئوستورده ق به پیی ئەم پیناسه یه، «ژیرده قیک ئەگه ر ژورده قگه لی زوری هه بی، یانی به شیوه یه کی بی وینه لی وه رگیرایی، ئوستورده قی ناوه» (۵۴). ئەم ده قانه ده بنه هوی به رده وامیی به شه چاندیه کانی کومه لگایه ک به دریزایی میژوو و ئەم به شان به په ره پیدانه وه به خو یان له به ره یه ک بو به ره یه کی دیکه رائه گو یژینه وه. «بو یه، ده وری گرینگی ئوستورده قه کان، به رده وامیی

چاند و بهرگری له لهبیرچوونهوه و دابرانی چاندیهه. بهم پیوهره، یه کیک له گرنگترین پیناسه کانی ناسینی چاندی نه ته وه یه ک، ناسینی ئوستووره ده قه کانی ئه و چانده و ئال و گووره کانییه تی» (۷). وشه ی ئوستووره له نیو زاراوه ی ئوستووره ده قدا به پیناسه یه کی نزیک به پیناسه که ی بارت له ئوستووره به کاربراهه؛ واته هه شتیک که «چرکه یه کی شاراهه یان دیاری به درپژه ی کات و شوینی [هه یه و ئه گه ری] بوونه نموونه ی بو پاته وه بوون و زوربوونه وه هه یه» (۷).

ئوستووره ده قیک، وه کوو ئوستووره، به نموونه بوونیوه له دایک ده بیته وه، به پاته وه بوونیوه ئه ژیهته وه و پانتایی و هیزی به گویره ی ئه ژماری پاته وه بوونی کهم یان زیاد ده بیته وه. پیوه ندییه کانی ئوستووره ده ق له گه ل ژوورده قه کانی، به هۆی به رفراوانیه وه، چه شنگه لیکی زۆری هه یه. «به گشتی، پیوه ندییه ژێرده ق و ژوورده ق، ده کری به سه ر دوو تاقم دابه ش بیته وه؛ لیکچوویی یان لاسایی و ئال و گووری» (۵۵) پیوه ندیگه لی لیکچوویی ده بیته هۆی ئه وه که ژوورده ق له سه ر بناغه ی لاسایی کردنه وه و پاته وه کردنی ئوستووره ده ق وه کوو ژێرده قیک پیک بی، به لام پیوه ندیگه لی ئال و گووری، ئه م ئیزنه ئه دن که به شیوه گه لی جووراو جوور، ژێرده ق ئال و گووری به سه ر دابیت.

۳- نالی وه کوو ژێرده ق

بو پیناسه کردنی نالی وه کوو ژێرده قیک بو ئه ده ب و چاندی کوردی، ده بی له سه رتا له سه ر ئه وه که نالی چی کردوه لیکۆلینه وه و له سه ر خاله گرینگه کانی رۆبچینه وه و به پۆلینه ندی کردنی، دواتر له سه ر ژوورده قه کانی ئه دوین. یه کهم خال که ده بی باس بکریت زمانه و هه ولی نالی بو به ستاندارد کردنی زمانی کوردی؛ دواتر شیواز یان سه بکی شیعه کانی ئه م که له شاعیره یه، که به بروای زۆریک، له هه ردوو بابه ته وه له شیوه زاری کرمانجی ناوه راست واته سووانی، نالی یه کهم دانه ریانه. دواتر دینه سه ر باسی بابه ت و چه مک.

۳-۱- زمان

زمانی کوردی به ته واو زا ره کانییه وه کوئتر له وه یه که نالی یه کهم شاعیری بی. هه ره ها له زاری سووانیدا، به دلنیا ییه وه جیی گومانه نالی به یه کهم کهس دابنن که بهم زا ره نووسیبیتی و شیعی گوئی؛ به لام تا ئیستاش زۆریک له تویره ران هه ر ئه و به یه کهم کهس ده زانن. هه رچه ند گرینگ نییه که نالی یه کهم کهس بی یان نه، چونکه نالی ئه گه ر که سیکه له پیشه وه بی، ئه بیته ژوورده ق بو ئه وانه و وپرای ئه وه ش ئاستی به رزی شیعی نالی به جویری که ته نانه ت له نیو سی کوچکه شدا هاوسه ری بو نییه و وه ها دیاره که به ئوستووره ده ق ده بی ناوی لی به یین، ئه رکیک که ئه م وتاره گرتوویه ئه ستۆ.

هۆی جیی گومان بوونی به یه کهم کهس زانیی نالی ئه وه یه که له گه ل سالم و کوردی هاوچه رچه و ئه گه ر له سه رده می ئه واندا ئه م کاره رووی دابی، روون نییه له لایه ن کامیانه وه بووی و ته نیا ئاست به رزی پله و به هیتر بوونی شیعه کانی نالی نابیته هۆی سه لماندن و سه پاندنی ئه م باسه. بیجگه له مه ش، محمه ده لی قه ره داغی له وتاریکیدا ناوی پینج کهس ئه هینی که پیش نالی به سووانی شیعی ریان گوئوه، واتا: «مه لامحه مه دی ئینولحاجی بانه یی، مه لا محمه دی سیوچی به نازناوی جه فایی، کاریزی، ده ردین، رهنجووری» (قه ره داغی، ۲۰۰۶: ۳۹۴). نالی چ یه کهم کهس

بئی، چ کهویته دواوه، بۆ باسه کهی ئیمه گرینگ نییه و ئەم وتاره لیره دهیهوی لهسەر زمانی شیعیری نالی و ئامانجه کانی ئەو شاعیر و ئەدیبه پایه به رزه بدوی.

نالی به دلنیا بییه وه یه کهمین کهسه که خولیا ی دابین کردنی زمانیکی ستانداردی کوردیی هه یه. رهنگه ئەمه ئیدعا یه کی زۆر گه وره بئی و له رواله تدا بۆ سه لماندنی، هه یچ به لگه یه ک به دهسته وه نه بئی، به لام به پیچه وانیه وه باشتین به لگه، دیوانه مه زنه که یه تی که ئەو هه ول و تیگۆشینیه ی نالی بۆمانی راگرتوه. نالی له دیوانه که یدا هه ولی زۆری بۆ ئەم کاره داوه و وێرای ئەوهش به لگه یه کی دیکهش که به دهسته وه یه، توێژینه وه زمانه وانیه که ی خۆدزکۆیه که له وی له زاری ئەحمه د پاشای بابانه وه باسی نالی ده کا و ده لی «ئهو زاته پسپۆر و شاره زایه به هره و توانای خوی بۆ لیکۆلینه وه له دیالیکته جیا جیا کانی کوردستانی زید و نیشتمانه که ی ته رخان کردوه» (خۆدزکۆ، گێرانه وه له حه داد، ۲۰۰۶: ۳۱). ئەم به لگه که یه کی که له به لگه دانسقه کان لهسەر ژیا نی نالییه، بۆمان ده رده خا که نالی ئەدیبه و زماناتیکی پسپۆر و زانایه و هه ولی ئەوه ی بووه که دیالیکت و شیوه زاره کانی کوردستان کۆکاته وه و، له رووی دیوانه که ی بۆمان ده رده که وی که ئامانجی سه ره کیی ئەو له وه کاره، پیکه یینیانی زمانیکی ستاندارد بۆ کورد بووه.

هه ندی کهس، وه ک عه تا قه ره داغی، پیا نی وایه که نالی له بواری زمانه وه داخراو بووه و پیوه ست بووه به ده سه لاتی به قسه ی ئەو خیله کی و عه شیره یی بابانه کانه وه (قه ره داغی، ۲۰۰۶: ۹۸-۹۷). به بئی یه ک و دوو، بۆ هه ردووی ئەوانه که ئەو به خیله کی ناویان لیده با، ئەم به لگه ی خۆدزکۆیه پووچه لکه ری ئیدعا که یه تی و وامان بۆ ده رده خا که هه م بییری نالی و هه م بییری ئەگه ر نه لێین ته واو بابانه کان، لانی که م بییری ئەحمه د پاشا بییریکی به رفراوان و نه ته وایه تی بووه. هه ره ها که ئاماژه ی پی کرا، نالی له رووی زمانه وه هه ندی ورده کاریی هه یه، که به گوێره ی ده رفه تیک که هه مانه، قامک ده نیینه سه ره هه ندیکی^۱:

۱- «له پال من، که راناوی یه که مه گه لی جار په نای بۆ شیوه زاری موکریانی-سۆرانی بر دووه و ئەمن- ی به کاره یناوه یان له کرمانجی ژوو ره وه که لکی له راناوی ئەز بر دووه» (مه لا سألح، ۲۰۱۳: ۲۳۶).

ناری سینهم گه ر نه بئی، غه رقم ئەمن

ئاوی چاوم گه ر نه بئی، سووتاوم ئەز

(نالی، ۱۳۸۷: ۲۳۲)

۲- «یه کخستنی هه ردوو راناوی تۆ- من به شیوه ی تۆم، وه ک ده لی» (مه لا سألح، ۲۰۱۳: ۲۳۷):

هه تا تۆم ئاشنا بووی ئاشنام بوون

ئهمیستا موو به مووم ئەغیاره بئی تۆ

(نالی، ۱۳۸۷: ۳۹۳)

که وایه، به پیوانه ی زمانی باو ده با بیگوتایه: هه تا تۆ ئاشنام بووی.

^۱ خویته ر بۆ زانیاری زۆتر ئەتوانی بروایتته وتاره به نرخه که ی حه کیم مه لا سألح له گوڤاری کتۆچ ژماره ی ۱۹ و ۱۸، ل ۲۵۴-۲۳۵.

۳- «گۆرینی پیشگری ئە له کاردا به ده، وه کوو له بابانیدا ده گوتری: ئە خوّم، ئە روّم و هند. وه ک ده لئ:»

گەر ده پرسی من له بهرچی کهم ده خوّم
من به برسی قهت مه زانه خه م ده خوّم
(مه لا سالج، ۲۰۱۳: ۲۳۸)

۴- «به کارهینانی ده بیژم که له شیوه زاری کرمانجی ژوروه به کار دی به جیگه ی ئە لئیم، که تایهت به بابانه» (۲۴۰):

ده ورائیه، وه ک هیله کی سه ودا، سه ری گیزم
بۆیه به ده قیقی مه سه له هه رچی ده بیژم
(نالی، ۱۳۸۷: ۲۸۶)

ههروه ها چه ندین و چه ند ورده کاری زۆری دیکه هه یه که لیره ده رفه تی و رووژاندنی به ته واویمان نییه و بۆ کو تایی ئەم باسه، دیره شیعیکی لئ دینین که دوو ورده کاری و هه ولئ نالی مان له پیناو به ستاندارد کردنی زمانی کوردی بۆ ده رده خا. ماموستا موده ریس یان یه کیک له کوره کانی له په راویزی کو تایی ئەم پارچه شیعه دا ده لئین: «ئهمه ی نالی کردوویه تی، وه ک که رهسته یه ک بۆ لیکو لینه وه ی مه سه له ی زمانی ئە ده بیی یه کگرتووی کورد و موتوربه کردنی به هه موو زا ره کان، شتیکی به بایه خه» (۲۳۴).

ئهی ره فیقان سو حبه تی نالی مه که ن
بۆچ؟ که من له ورا وه کوو به دناوم ئە ز
(۲۳۴)

ته نیا باسیک که ئە مینی، ئاماده یی ئەو هه موو وشه بیانیه ی نیو شیعه کانی نالی یه که ره نگه بیته هۆی ره خه له و ئیدعای که کردوومانه. پیش به وه که له روانگه ی نالی خو یه وه وه لامی ئەم ره خه بدهینه وه، ده بی ئامازه به وه بکه ین که شیعر و ئە ده بی عه ربه ی لئ به ده ر بی که به هۆی زال بوونیه وه که مترین کارتیکه ریی زمانگه لی بیانی به خو وه بینبوو، زمانی فارسی و تورکیش جیاوازییه کی وه هایان له گه ل کوردی له م بواره دا نه بوو. ده بی پیش به ده برینی ئەم ره خه و به جیدی گرتنی، ئە بی چاویک له شیعی فارسی و بۆ وینه شیعی حافظ بکه ین تا ئە وه مان ده ست بکه وئ که له وشه ی عه ربه ی لیوانلیوه. هۆکاره که شی به سانایی کاربگه ریی دین و به تایهت ئە ده بیاتی عیرفانی له سه ر شاعیرانی ئەو سه رده مه بوو. سه بارهت به م ره خه، نالی بۆخو شی بی ده نگ نییه و هۆکاری که لک وه رگرتنی له و هه موو وشه بیانیه له شیعه کانیدا، به تایهت ئەم دیره شیعه ی خواره وه ده رده خا، که ده لئ:

فارس و کورد و عه رب هه ر سه یم به ده فته ر گرتووه
نالی ئە مرۆ حاکیمی سی مولکه، دیوانی هه یه
(۵۸۲)

تهنانهت ئه کرى دپړکى دپکهى نالى که به بونه په کى دپکه وه باسى کردوه، هر لیره ش و بهم بونه شه وه به کار بینن که ده لى:

گيل نه گهر تورکى، تعال نه ر عه ربه
بى نه گهر کوردى، نه گهر فورسى بيا
(۱۲۳)

لیره دا بومان دهرده که وى که نالی مه لبه ندى نه ده بیات به تهنیا مه لبه ندپکى نه ده بى نازانى و نه گهر سرنج به هاوکاتى نه و له گه ل دارووخانى ده سه لاته کوردیبه کان، به تاییه ت بابانه کان بدهین، نه وه مان لى ديار نه بى که نالی هه ولى سهرکه وتنى کوردیه تى. نه گهر له دنیای واقعیدا نه وه ده ستى نه داوه، ده بى له نه ده بدا نه وه بخولقینى؛ نه وه په که ریزمان و نه حوى شیعه رکانى هر کوردین. بوخوشى ده لى:

تهبعى شه ککه ربارى من کوردى نه گهر ئینشا ده کا
ئیمتیحانى خو په مه قسوودى له عه مده ن وا ده کا
(۱۰۲)

نه مه ریبازیکه که نه گهر نه لبین نالی له نیویدا تهنیا په، به دلنیا په وه نه توانین نه وه بیژین که گه وره سواریه تى. نالی له گه ل ناوه لانى، وانا سالم و کوردى، تیکوشین به پیچه وانهى زانایانى هاوچه رخیان به کوردى بنووسن و به وون و باه خ بده نه زمانى زگماکیان. نه م ریبازه به مه حوى په وه دریزه ی پى نه دریت و نه گاته حاجى قادر کوپى و شیخ رهزا تاله بانى، هررق، حمدى، نارى، بیخود و...؛ پاش نه م گه وره شاعیرانه، نه م ریبازه به به ره مه کانى نه وره حمان به گى بابان، شیخ نوورى، پیره میرد و گوران ده چپته ئاستیکى به هیتر و گه شاهه تره وه. به لام نه وه ی راستى بى، ده وری نالی زور زه قتر و، به هوى به هیزی شیعه رکانیه وه زور به رچاوتره. «ده توانین بلین [په ره سه ندى زمانى کوردى] له سه ره تى ساله کانى بیستى سه ده ی نوزده هه مه وه به شیوه په کى هونه رى و رپک وپیک سه رى هه لداوه. نه م میژووه ش، یادگار ه کانى میرنشینی بابان و، نالی، هونه ر و بلیمه تمان بیرده خاته وه» (محه مه دعه زیز، ۲۰۰۵: ۲۹۷).

هه روه ها محمه دى مه لا که ریم له پیشه کى دیوانى مه حوى دا ده لى «له ناو نه وانده دا که رپچکه که ی نالی یان گرت و نه و نه رکه یان به جى گه یاند که داهینانى قوتابخانه ی شیعرى نالی له نه ده بى کورددا له نه ستوى خوى گرت، سالم، کوردى، مه حوى و شیخ رهزا، نه و چوار که سه ن که له پیشى هه مووانه وه ده وه ستن» (مه حوى، ۱۳۸۷: ۳-۳۲). هه روه ها که ده زانین، پیشتر له زاره کانى گورانى و کرمانجیدا هونه ران و شاعیرانى گه وره ی وه کوو خانای قوبادى، مه لای جزیرى، خانى و... پیشه نگی نه م ریبازه بوون و وه کوو ژیرده قینکن بو نالی و سه رده مى بابان. مه حوى له ژیر کاریکه رى نالی که ده لى «تهبعى شه ککه ربارى من کوردى نه گهر ئینشا ده کا...»، وه هاى هونیه ته وه:

بنووسه، پیرى دلّم نه مری کرد، ئیتاعه تم کرد

له ئیبتیداوه که بهیتی مونسایی دیوان
 گه دایه کی وه کوو مه حوی قه له نده ریکی کورد
 میسالی پادشه هی فورسه ساحیبی دیوان
 (مه حوی، ۱۳۸۷: ۳۹۳)

حاجی قادریش هه ره له ژیر ئه و کاریگه ریبیه و سه ره به و ریبازه، ده لئی:

مه لئین فه ساحه تی کوردی به فارسی ناگا
 به لاغه تیکی هه یه هیج زوبانی ناگاتی
 (حاجی قادر کوئی، ۱۳۹۶: ۱۷)

له ئاکامیشدا ئامازه به دیریکی پیره میرد ده که مین که به ره ی نویتره و سه ره به هه مان ریبازی نالی یه:

ئیمه که کوردین له لمان وایه
 کوردیی زبانی که زور بی هاوتایه
 (پیره میرد، ۱۳۸۶: ۳۴۷)

تیکوشان به زمانی کوردی و به زمانی کوردی و بو دهسته به کردنی زمانیکی یه کگرتوو، به ته و او
 که م و کو ریبیه کان و که مایه سییه کانیه وه، له نالی دهستی پیکرد و به و هونه رانه، که ناومان برد،
 درێزه ی پیدرا و ئیستاش ئه م هه وله چهن ده یه یه چۆته نیو قوناغیکی جدیتر و زانستیر و به ته نیا له
 نیو سنووری ئه ده بدا نه ماوه ته وه و هه ولی زانستیانه ی بو ئه دریت.

۳-۲- شیواز

شیواز زاراوه یه کی کونه له سه ره تای سه ره له دانی ئه ده بیاته وه هاتوته ئاراه و له وشه ی Stylus ی
 یونانی که و ناراه هاتوو. «له عه ره بیدا ئوسلووب به واتای ریگا، پرته و، ریچکه، ریباز به کارهاتوو»
 (کاک، ۲۰۰۸: ۱۴). هه ره ها له فارسیدا به سه بک ناوبراه، «سه بک له زاراوه ی ئه ده بیدا بریتیه
 له ریبازیکی تایبه تی بو تیگه یاندنی خوینهر» (۱۴). له زمانی کوردیدا «به واتای ریگا، ریباز، پرته و و
 شیوه و خوورپه وشت و هه لسه و کهوت» (۱۴). هه ره ها که له کوئی باسگه لی سه ره وه وه ها تیده گه مین
 که شیواز به واتای پیناسه ی تایبه تمه ندیه کانی به ره مه می هونه رمه ند به گشتی و، شیوازی شیعی
 شاعیر و په خشان نووسه ره به تایبه ت، که شوناسی ئه و هونه رمه نده له و هونه رده دا پیشان ده دا. له
 ئه ده بیاتی ئه مرۆی جیهاندا شیواز وشه یه کی نوئی و کاریکی زانستی تازه یه و له فه ره نگ و زمانی
 کوردیشدا، ئه گه ره نه لئین هه ره نه ناسراوه، ده توانین بلئین له م بابه ته وه زور که م کارکراوه و جینگه ی
 وه کوو لقیکی زانستی له زانکوکاندا به تاله.

شیوازی شیعی نالی، شیعی سه رواپی و به کیشی عه رووزیه. ئه گه ره له کیشه ی
 یه که م که سه بوون و نه بوونی نالی به م شیوازه چاو بنوو قینین، ئه وه مان بو ده رده که وئی که له م
 شیوازه دا نالی زور له ژیر کاریگه ریی شیعی فارسی و عه ره بیدایه. له م بواره دا نالی له به رزترین
 ئاستدا شیعی گوتوو. ئه گه ره بیین و دوو ئاستی فورم یان بیچم و ناوه روکی به ره مه کانی ئه م
 شاعیره لیک بده یه وه، ئه وه مان ده ست ئه که وئی که به هه ردوو باردا هاوسه نگن و له قه واره ی شیعی

کلاسیک کهسمان نهبووه که بگاته ئه و لووتکه بهرزه، که نالی یانهی شیعری کوردیی پی گه یاندووه و گه شاندهوتهوه.

ئه گهر له چوارچیوهی بابته و میتۆدی ئه م وتاره دا باس بکهین و تیشک بخهینه سهر شیوازی شیعره کانی نالی، وه کوو ژێرده قێک، ئه بینین که نالی سهره رای ئه وه له سهر شاعیرانی پاش خۆیه وه کاریگه ریه کی ئه وتۆی هه بووه، به لام چوارچیوه و شیوازه شیعریه که ی دهستکردی خۆی نییه و ئه میش ههروه ها که ئاماژه ی پی کرا، له ژێرده قه گه لیکه دیکه که زۆتر له زمان گه لی فارسی و عه ره بیدا ئاماده بیان هه بووه که لکی وه گرتووه و بوته پردیکی باش بو گواستنه وه ی ئه م چوارچیوه شیعریه بو زمانی کوردی و هه رچهند به دلنیا ییه وه هیه چ شاعیریکی پاش خۆی نه ی توانیوه بگاته ئه و ئاسته بهرزه که ئه م پی گه یشتووه. سه بارته به م بابته، ئاماژه به شیعریکی سالم وه کوو ئاوه لی نالی جیگه ی سهرنج و سه لمینه ری پیشهنگ بوون و بهرزیی ئاستی نالی یه:

له یه ک لا «نالی» ی و «مه شوی». له لاین «سالم» و «کوردی»
له هه نگامه ی هونه رگه رمی، تکاجۆ بوون له «مه ولانا»
له مه یدان ی به لاغه تدا به سواری مه رکه بی مه زموون
به کوردی، هه ر یه که تازی سه وار ی بوون له بابانا
که «نالی» ته وسه نی تهبعی به ته رزی گه رم جوسته ن بوو
به چه وگان ی خیره د گو ی دانشی ده رکرد له مه یدان ا
که ره خشی تهبعی رامی هاته سه ر میقرازه کی تهعلیم
ریکابی پای بو سن «سالم» و «مه شوی» له ده ورانا
(سالم، ۲۰۱۵: ۸۴)

۳-۳- ناوه رۆک

شیعره کانی نالی له رووی ناوه رۆکه وه زۆتر عاشقانه ن و به شیکیشی ئاینین. نالی له لایه که وه بو ئه وه که یه که م که س یان له ئه وه لێن که سگه لیکه که به کوردیی سو رانی هه ستی خۆی ده رختووه، گرینگه؛ سهره رای ئه وه ش، هه ر ئه و بابته تانه ی به جوانترین و به نرختین شیوه پیک هیناوه. ئه وه یه که ئه گه ر نالی، ئه م که له شاعیره ش که هه یه نه بوایه، هه ر به هۆی ئه وه که رچه شکین بووه، جیگای سهرنج و بایه خ ده بوو. به لام ئیستا «به و تایه ته مندیا نه که له شیعی نالی دا ده بینر ی، بی گومان ئه م شاعیره پایه بهرزه له ئه دبیا تی کلاسیکی کوردیدا به ناوی شاعیریکی خاوه ن سه بک ده ناسر ی، چونکه زۆربه ی شاعیرانی گه وه ری کورد دوای نالی له و ته ئسیریا ن گرتووه و شیعره کانیان رهنگی شیعی نالی ی لئ نیشتووه. به و هۆیه وه مه قامی نالی له ئه ده بی کوردیدا به رابه ری مه قامی خاقانی و شیخی سه عدیه له ئه ده بی فارسیدا» (روخزادی، ۲۰۰۶: ۱۵۱).

ههروه ها «نهریکی وه کوو حاجی قادر له ده جار زیاتر شایه دیی بو بلیمه تی نالی داوه. به دوا حاجی قادریشدا، هه موو ئه و شاعیره کوردانه ی به زاراوه ی نو ی پیا ن ده لێن کلاسیک، له راستیشدا رۆمانتیکن، نالی یان به پیشه وای شیعی کوردی داناوه» (محهمه د، ۱۳۹۶: ۱۴۴). ههروه ها که باسی لیه کرا، زۆربه ی شاعیرانی کوردی پاش نالی، له ژیر کاریگه ریی نالی دان و نالی وه کوو

ژێرده‌قێکی هه‌ره دیار که نیوی ئوستوووره‌ده‌قمان لی‌ناوه، له ئه‌ده‌بی کوردیدا ئه‌دره‌وشیته‌وه. له یه‌که‌مین شاعیرانی هاوچه‌رخیه‌وه ئه‌م کارتیکه‌رییه ده‌ست‌پێده‌کا، که لی‌ره به‌دواوه به‌چهند نمونه‌یان ئاماژه ده‌که‌ین. نالی دوو دی‌ره‌شیعری به‌رز و واتاناسکیی هه‌یه که حاجی قادر هیناویه نیو هه‌لبه‌ستی خۆیه‌وه. نالی ده‌لی:

که هاتی تیغی «بیزاری» ت له‌سه‌ر دام
سه‌ری خۆم خۆدبه‌خۆد هه‌لگرت و رۆییم
(نالی، ۱۳۸۷، ۳۲۲)

گوتم ئایا به‌زاری خۆت ده‌پرسی حالی زاری من؟
برۆی هینایه یه‌که وه‌که شکلی «لا» یه‌عنی که «بیزارم»
(۲۸۲)

حاجی قادر هه‌ر هه‌مان کایه‌ی نالی به‌وشه‌ی «زار» و «بیزار» ی وه‌ها هیناوه:

نه‌قاشی «دم» ی نوقته‌کی دانا به‌نیشانی
زانی که «دم» ی کردوه «بیزار» ه له‌مانی
(حاجی قادر، ۲۷۰۷: ۱۵۰)

نالی دی‌ره‌شیعریکی هه‌یه که له‌وی ده‌لی:

سه‌رخۆشی شه‌رابی ده‌می تۆ بووم و ئه‌میستاش
قوربان سه‌ری تۆ خۆش، که نه‌ماوه سه‌ری خۆشم!
(نالی، ۱۳۸۷: ۲۹۲)

مه‌حوی، هه‌ر به‌و شیوه، ئه‌و کاکله‌ واتاییه و ئه‌و کایه به‌وشه‌ی «سه‌ر»، «خۆش» و «سه‌رخۆشی» ده‌گوازێته‌وه نیو دی‌ره‌شیعریکی خۆی:

سه‌ر و سامانمت پرسی، مه‌پرسه
سه‌ری تۆ خۆش، نه‌سه‌ر ماوه نه‌سامان
(مه‌حوی، ۱۳۸۷: ۲۸۴)

له‌و شاعیرانه که له‌ ژێر کاریگه‌ریی نالی دا وه‌کوو ژووورده‌قێک شیعیریان گوتوه، که‌مالی (که‌مال عه‌لی باپیرئاغا) بووه که چامه‌یه‌که له‌چه‌شنی چامه‌مه‌نشوووه‌که‌ی نالی، که بۆ سالم نووسیبووی، بۆ هه‌واڵیکی هه‌له‌بجیه‌ی شاعیری (ناتیق) ئه‌نووسی و نالی ئاسا که له‌غه‌ریبیدا هه‌واڵی سلیمانی ده‌پرسی، ئه‌میش له‌که‌رکووه‌هه‌ست به‌نامۆیی ده‌کا یان هه‌ر به‌خولیا‌ی پاته‌وه‌کردنی ئه‌و کاره‌ی نالی، چامه‌یه‌کی ۱۶ دی‌ری بۆ ناتیق ئه‌نووسی و ناتیقیش به‌هه‌مان شیوه‌ی سالم وه‌لامی که‌مالی ئه‌داته‌وه. ئه‌وه‌ی کارتیکه‌ریی نالی و سالم زه‌ق ئه‌کاته‌وه، که‌لک‌وه‌رگرتن له‌هه‌مان چه‌مک

^۱ خۆینه‌ری تامه‌زرۆ بۆ خۆینه‌نده‌وه‌ی زۆرت‌ر له‌سه‌ر ئه‌م سه‌ی دی‌ره‌شیعره ئه‌توانی ب‌روانیته‌ کتیبی «چه‌پکیک له‌گۆلزاری نالی» مه‌سه‌وود مه‌مه‌د، لا‌په‌ره‌کانی ۴-۱۳۳.

و بابه تگه لی نالی و سالم له چامه کانی که مالی و ناتیقه. به کورتی ئاماژه بهو کاریگه ریانهی نالی وه کوو ژێردهق به سهر که مالییه وه وه کوو ژووردهق ده کهین. ده سستیکی چامه کهی نالی ئه م بهیتهیه:

قوربانی تۆزی ریگه تم ئه ی بادی خۆش مروور
وهی په یکی شاره زا به هه موو شاری شاره زوور
(نالی، ۱۳۸۷: ۱۸۴)

چامه کهی که مالی به م دیره وه ده ست پیده کا:

ده خیلی به ختم ئه ی بادی خۆش خه رامی سه با
له باتی به نده برۆ بو هه له بجه تو ئیستا
(ئاواره، ۱۹۸۵: ۳۹)

لیره به پرونی کاریگه ریی ژێردهقی نالی به سهر ژووردهقی که مالی دا ده بینین. که لک وه رگرتن له وشه ی «با» و رۆبینی بو زیدی شاعیر ئه م کارتیکه ریه زه ق ده کاته وه. ئاماژه یه کی دیکه به م کاریگه ریه شیعریه ی نالی، به ته واوی مه به سه ته که مان ئه پتکی. نالی ده لئ:

ئایا به جه مع و دائره یه ده وری «کانی با»
یاخۆ بووه به ته فره قه و شوپش و نشوور
(نالی، ۱۳۸۷: ۱۹۵)

که مالی-ش به هه مان شیوه ده لئ:

به رۆژی جومعه ئه چن بو «گولان» و «کانی شیخ»
بچووک و گه و ره و به شه وق و به زم و سه فا؟
(ئاواره، ۱۹۸۵: ۴۱)

نالی هه والی «کانی با» ده پرسئ که سهیرانگایه کی خۆشه له سلیمانی و که مالی-ش هه ره بهو شیوه هه والی دوو کانی و شوینی سهیرانی هه له بجه یه کان له ناتیق ئه پرسئ، «که راگزه ری که مالی خۆی بوون، وه ک شاره زای مهیدانی ئه و ناوچه یه، دیت و ناوچه که ده ستنیشان ده کا... که هه ره دوو جیگا یه که م نه زه رگان و دووه م وه کوو «کانی با» که ی سلیمانی جئ سهیران و ئاهه نگ و رابواردنی خۆشی دانیشتووانی هه له بجه بوون» (۴۱).

نالی شیعریکی هه یه که به ته نزیکی شیرینه وه باسی که ره که ی ئه کا که له ده ستی چوووه و به هه مان شیوه قانع پارچه شیعریکی به بالایی که ردا گوته وه. ده توانین بلین نالی یه که م که سه له زمانی کوردیدا به م شیوه ته نزه و بهو جۆره شیعیر ده لئ و هه ره به م باره شدا وه کوو ژێرده قتی که ده رده که وئ. یه که م دیری شیعره که ی نالی وه هایه:

هه ی که ریکم بوو، چ په یکه ر؟ ته ی که ری هه وراز و لیژ
سینه پان و مووجه کورت و شانه به رز و گوئ درێژ
(نالی، ۱۳۸۷: ۲۳۶)

ههروه‌ها یه کهم دێری شیعره کهی قانع بهم شیوه‌یه ده‌ست پێده‌کا:

هه‌ی بۆ که‌ری قه‌رابه‌ سه‌ر، ده‌شت ته‌ی که‌ریکی باسیه‌ر
گه‌وی کورت و پان و نیره‌ که‌ر، کولکن کلۆک و باره‌ به‌ر
(قانع، ۱۳۹۶: ۱۱۹)

ته‌خمیسی شیعی شاعیرانی پێشوو شیوه‌یه‌کی خۆتاقی کردنه‌وه‌ی ئاستی شیعی شیعی شاعیری نوێتر له‌ گه‌ل شاعیری پێشوو؛ واتا، لیره‌دا ژوورده‌ق رکا به‌ری ژێرده‌ق ده‌کا و به‌ هینانه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی به‌شیک له‌ ژێرده‌ق له‌ نیو خۆدا، هه‌م ژێرده‌ق زیندوو ده‌کاته‌وه‌ و ئه‌م خۆی ده‌رده‌خا. ته‌خمیسیکی شیعی نالی له‌ لایه‌ن سه‌ید باقر هاشمی کراوه‌ و به‌شیک ئه‌مه‌یه‌:

بوومه‌ فه‌ره‌ادی ئه‌تـۆ و داوینـی کـیـو
جـیـگه‌مه‌ و یارمـ قـۆلـه‌نگ و به‌رد و چـیـو
شـیـت و سادارمـ، که‌سه‌ی نامکا به‌خـیـو
ئاوی سوێری چاو و باری تالی لـیـو
سوێر و تالی ده‌مه‌مه‌ و ژه‌مه‌ژمه‌ ده‌خـۆم
(هاشمی، ۲۰۰۶: ۱۹۱)

نالی بێجگه‌ له‌ شاعیرانی کلاسیک، کاریگه‌ری زۆری هه‌بووه‌ له‌ سه‌ر شاعیرانی نه‌وه‌ی نوێ، که‌ چوارچێوه‌ و فه‌زای شیعییان زۆر جیاوازه‌ له‌ ئه‌وه‌ی نالی و بۆ ئه‌مانیش ده‌وری ژێرده‌ق ده‌بینیت. به‌ دنیاییه‌وه‌ ته‌واو شاعیرانی کلاسیکی کرمانجی ناوه‌راست، به‌بێ سی‌ودوو، له‌ ژێر کاریگه‌ری نالی دان و ئه‌مه‌مان به‌ قامک خستنه‌سه‌ر شیعی هه‌ندێ له‌و شاعیرانه‌ سه‌لماند و ئیستا نۆره‌ی شاعیرانی شیعی نوێیه‌، که‌ ئاماژه‌ به‌ شیعی هه‌ندیکیان ئه‌وه‌مان بۆ ئه‌سه‌لمینێ که‌ نالی هه‌ر ئیستاش ژێرده‌قیکی گرینگه‌ و له‌ زۆر بواردا په‌چاو ده‌کریت. لیره‌دا قالب و چوارچێوه‌ی شیعی شاعیره‌کان له‌ سه‌ر رێبازی گۆران گۆردراوه‌ و ئه‌وه‌ی کلاسیک نییه‌، واتا غه‌زهل و قه‌سیده‌ و هتد، له‌ بواری ناوه‌رۆکیشه‌وه‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ جیهانیکی جیاوازیان هه‌یه‌. به‌لام سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌م ژوورده‌قانه‌ ئه‌گه‌ر کاریگه‌ری نالی به‌سه‌ریاندا دیاریش نه‌بێ، بۆخۆیان ئه‌یدرکینن که‌ چرای رینگه‌یان نالی یه‌، به‌ تابه‌ت هاوسه‌نگی و هاوێله‌وپایه‌ی نالی له‌ شیعی نوێی کوردیدا، واتا شێرکۆ بێکه‌س، به‌ ئاشکرا نالی به‌ مامۆستا ناولیده‌با و ئه‌مه‌ سه‌لمینه‌ری ئه‌و راستیه‌ن که‌ رێبازی نالی و ئاوه‌لانی درێژه‌ی هه‌یه‌ و به‌رده‌وامه‌ و نالی بۆ خۆی ئوستوووه‌ده‌ق و چرای رینگه‌یه‌.

شێرکۆ بێکه‌س له‌ وتاریکدا به‌ناوی «نالی ته‌ئویلی به‌رزی شیعی کوردی!» به‌ راشکاوی باس له‌ چۆنیه‌تی کاریگه‌ری نالی به‌سه‌ر ژبان و شیعه‌کانییه‌وه‌ ده‌کات. ئه‌و ده‌لی «له‌ بیرمه‌ هیشتا شیعرم منالیکێ شه‌رمی تازه‌ پیره‌وکه‌ و داره‌به‌داره‌ی ناو دالانی بۆنخۆشه‌که‌ی زمانی کوردی بوو؛ به‌لام چاوپنکی هه‌ر له‌ لای گه‌وره‌شیعیکی ته‌ویل به‌نووری که‌ له‌ گه‌ته‌ی سه‌رله‌هه‌وره‌چه‌قیوی ئه‌م ولاتی گول و خۆله‌میشه‌ بوو... ئه‌و به‌ به‌رزیه‌وه‌ و ئیمه‌ش له‌و نزمیه‌دا» (بێکه‌س، ۲۰۰۶: ۴۷). سه‌رنج ده‌ین به‌ دواهه‌مین رسته‌که‌ی، هه‌ستی شێرکۆ بۆ نالی مان بۆ ده‌رده‌که‌وی و ئه‌مه‌ بێ‌رووشکینی و خۆشکینییه‌ و له‌ زۆر جیگادا شێرکۆ پاته‌وه‌ی ده‌کاته‌وه‌ که‌ به‌ کورتی ئاماژه‌ی پێده‌که‌ین. دواتر وه‌ها

ئاستی نالی و خوئی و ئاوه لانی ده شو بهینئی: «ئهو پیره مه گروونی له هونه ر و ئه فراندن و ئیمه ش کومه له بنچکی له دامینی چاولیکه ریدا... له هه ر گۆشه یه که وه سه رت بو دنیای شیعری کوردی به رزبکرایه ته وه، ئهو هه لگوردی شیعه رت به دی ئه کرد!» (۴۷). شیرکوی مه زن له م وتاره به پیژ و چیژبه خشه یدا که له واقیعدا په خشانه شیعه ر و نه ک وتاریکی ئاسایی، ئه وه نده جوان و ئه فسووناوی باسی نالی ده کا که سه د هینده ئه فینی ئه م که له شاعیره ده چه سپیته ناخی دلّه وه.

شیرکو هه متر ده لی: «نالی له قوولاییا ئه ژیا، له قوولایی وشه و مانیشدا، نالی روا له تی به لاوه نا و به چپای سه ختی زمان و دارشتنی تازه دا هه لژنا». «ئیمه هه موومان شاعیران و عاشقان مه لاشووی وشه و خو شه ویستیمان به په نجه ی نالی هه لدراره ته وه؛ به و مانایه ی سه رمان له هیلانه ی ئه و زمانه دا جووقاوه، که خولقینه ری یه که می بوو» (۴۷-۸۰). شیرکو بوخوئی باس ده کا که قه سیده ی «یه که م سه فه ر» و هه روه ها کتیبی ده ربه ندی په پووله ی که به راستی لووتکه ی شیعییه تی، بو نالی وتراوه. «له سالی ۱۹۹۱ دا خولیای گه یشتنه وه به دیداریکی ئه م حه زره ته له تاراوگه ی سویدا بوو به گه رده لوولیک له سه رمدایا و ئه مجاره یان ده ربه ندی په پووله بوو به ده ربه ندی غوره تی نالی» (۵۲). ئیستا بو کوتایی باسی کارتیکه ریی شیرکو له لایه ن نالییه وه چه ند به شیک له ده ربه ندی په پووله ئه هینینه وه:

نامویی سه راپای ته ر بووه
به له می بی که نار
ته نیایی ئه ئاژووی و
باخی ئا و
گول قژی «حه ببیه» ی گرتووه
(بیکه س، ۲۰۱۶: ۱۴)

لیره شیرکو وه کوو ژوورده ق له ژیرده قه که ی نیوی دلداره مه نشوره که ی، واتا «حه ببیه» ی وه رگرتوو و چه ند دیر دواتریش زیده که ی نالی واتا «خاک و خۆل» و هه روه ها شاری دوور که وتووویه خو خواسته که ی له نیو ئه م شیعه ردا سه ره هه لدینئی:

دوو ریتی: نزیک و
قیبله که ی: «خاک و خۆل»
«ئه سه ته موول» ئه بینی و نازانی چ گو می
وا له ژیر کلاوی ئه م پیاوه
ریش ره شه ریحانه و به فره دا

ههروه‌ها له شوینی تر باسی ئه‌وه ده‌کا که ئه‌گهر بگا به نالی، چی ئه‌لی. باسه‌که زۆر درێژه و به‌شیکی چکۆله‌ی لێره ئه‌هینین. شیرکۆ ده‌لی:

پیتی ئه‌لیم:

گه‌وره‌ی من!

پیم نالی ئه‌وه هه‌ودا و گزنگی چاوانه‌ت

چۆن ئه‌که‌یت به‌ ده‌رزیه‌ی هه‌رفه‌وه

بو ئه‌وه‌ی خه‌م به‌دروویت

به‌ بالای هه‌بیه و عیشه‌وه؟!

(۱۴۹)

له‌ شیعره‌کانی سه‌روه‌ه چه‌مگه‌لیکی په‌یوه‌ندی‌دار به‌ نالی په‌وه هاتووه، به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌م جووره‌ ئاماژانه، شیرکۆ راسته‌وخۆ به‌ ریکه‌خستنی هه‌ندی وینه‌ تیشک ئه‌خاته سه‌ر گه‌وره‌یی نالی. به‌م جووره‌:

نازانم پیشوازیی عاشقی له‌ خۆری عاشقان چۆن ئه‌کرئ؟

نازانم پیشوازیی غه‌ریبی له‌ مانگی غه‌ریبان چۆن ئه‌کرئ؟

نازانم ئه‌وه‌ خته‌ی گه‌لایه‌ک

ئه‌گاته‌ به‌رده‌می زریان چی ئه‌لی؟

یان تا‌قه‌ دلۆپی له‌ ئه‌وین

ئه‌وه‌ وه‌ خته‌ی ئه‌گاته‌

زه‌ریایه‌ک له‌ ئه‌وین... چی ئه‌لی؟!

...

... به‌لینه‌ هه‌ر ئه‌مشه‌وه‌ دره‌نگان دووقۆلی

له‌ که‌نار ئه‌وه‌ گوومه‌ غه‌مگینه‌ی ته‌نیشتمان:

من و مه‌لاخدری ئه‌حمه‌دی شاه‌ه‌یسی مکیلی پیک‌به‌گه‌ین:

...

پیتی ئه‌لیم:

بی‌گومان ... سه‌روه‌رم! ... بی‌گومان

وشه‌ی تو قوولت‌ره

هه‌رفی تو گه‌شت‌ره

ده‌نگی تو پرت‌ره ... بی‌ده‌عوام، په‌تکیش نیم!

(۱۴۳-۱۴۹)

شاعیریکی دیکه له‌ به‌ره‌ی نوێخواز که جینگه‌ی ئاماژه‌یه، که‌ژال ئه‌حمه‌ده، که پیتی ناوه‌ته جی‌پیتی شیرکۆ بیکه‌س-ه‌وه و پارچه‌ شیعیریکی به‌ ناو «له‌ ده‌نگتا بمیژه» ی وه‌ کوو پیداهه‌ لگوتنیک بو نالی داناوه که قامک ده‌نینه سه‌ر هه‌ندی شوینی:

بۆن دئی، بۆنی خوشی نالی
 له سنگ و بهرۆکی والای غه ربیان
 ... زه رده شته و به بی ئاقیستا
 کوشتمی...
 ... خۆزگه ئه متوانی پیی بلیم:
 لسه دهنگتا بمنیژه
 یان لسه ئاوازیکتا...
 سه د دلم پیویسته بو دلم
 بوئه وهی شیعرم باست کا
 شهرمنه زمانی رۆژانهی شاعیران
 (۲۰۰۶: ۹۵-۹۸)

ههروهها ده لی:

له نیوانی شیرکو بیکهس و نالیدا
 تا بزانه وه ک دیوانی ده ربه ندی په پووله ئه لی:
 « ئه مشه و دره نگان دووقۆلی
 له که نار ئه و گو مه غه مگینهی ته نیشتمان»
 ئه و لووتکانه به یه ک گه یشتن
 یاخود نا؟
 (۱۰۰)

و له کوتایی دا ده بی بهم به شهش ئامازه بکهین:

نازانم من بۆچی نه لیم:
 که هه لپرووکاوه پرسیاریکی حه بیبه له چاوما
 چۆنه یاری
 هه رگیز نه گه رایه وه بو بهر
 سیبه ریکی خانومانی خاک و خۆل؟
 نه هاته وه بو شاره زوور؟
 (۱۰۰)

لیره دا به هینانه وهی چه مکگه لیک وه کوو «حەبیبه»، «خاک و خۆل» و «شاره زوور» به نامه
 مه نشووره که ی نالی بو سالم ئامازه ده کا و ده وری خوی وه کوو ژورده قیکی دیار زۆرتر دیاری ده کا.
 شاعیریکی سه رده می ئه مرۆ، شوعه یب میرزایی، که له بواری زمان و جیهانی شیعییه وه له نالی
 وه کوو شاعیریکی کلاسیک که هه یج، به لکوو له زۆربهی شاعیرانی نوپخواری پیش خویشی دووره،

به‌لام سه‌رپای ئەم دوورییه، ئەبیین نالی و پارچه شیعره‌که‌ی بۆ مه‌ستووهر له شیعرى ئەم شاعیره‌دا زه‌ق ئەبێته‌وه و بارى ئیڕۆتیکه‌که‌ی به‌رچاوتر و راشکاوانه‌تر ده‌رده‌که‌وى:

رۆژى شه‌قه‌ شه‌رقییه‌ کانم—
له شه‌قیکه‌ مه‌ستووهره‌ هه‌لگرتووهر
نالی ته‌جاوزى پى نه‌ کـا
(۱۳۹۴: ۲۷)

هه‌روه‌ها ده‌لى:

وه‌ختى له‌ده‌سه‌ ئه‌چوووى
ژنانه‌یى مه‌ستووهره‌ بووى دواى نالی
(۲۸)

دواتر ده‌لى:

مه‌ستووهره‌ له‌ نالییا
سهنه‌ی سینه‌کانى فه‌وتـا
(۳۰)

۴- ئەنجام

دیوانى نالی وه‌ کوو به‌ره‌مه‌یکى به‌جیماو له‌ نالی-ی شاعیر، بوو به‌ بابته‌ی لیکۆلینی ئەم وتاره‌ی پیش ده‌ستان و شیمان کرده‌وه که ئاخۆ ده‌کریت وه‌ کوو ئوستووهره‌ده‌قیکه‌ له‌ چاند و ئەده‌بیاتی کوردیدا ناوزه‌د بکریت. هه‌ر چاند و زمانیک بۆ مانه‌وه و گه‌شه‌کردنى، پپووستى به‌ چه‌شنه‌ ده‌فگه‌لیکه‌ که هه‌میشه‌ له‌ لایه‌ن هۆنه‌رانه‌وه‌ وه‌ کوو ده‌قیکه‌ی به‌رچاو بیت و هه‌میشه‌ ده‌سته‌که‌وته‌کانى ره‌چاوبکریت و به‌ راشکاوای یان شاراوه‌یى و ناخۆئاگا له‌ ژیر کاریگه‌ریدا بن. ئاشکرایه‌ که پیداجوونى تیروته‌سه‌ل له‌ مه‌ودای وتاریکدا ناگونجی و هه‌ولیکى به‌رفراونتر و قوولتر و وردبینه‌انه‌ترى پپووسته‌، که لیته‌دا بۆ نووسه‌ر نه‌لواوه. بۆ پیکانى ئەم مه‌به‌سته‌، له‌ میتۆدى بالاده‌قیته‌ی ژیرار ژینیت، بیردارپێژى فه‌ره‌نسى، که‌لکمان وه‌رگرت. له‌م میتۆده‌دا دوو زاراوه‌ی گرینگ هه‌ن که بوون به‌ پپوه‌رى وتارى ئیستا، که ورووژاندنى چه‌مگه‌له‌ی ژێرده‌ق و ژووهره‌قه. ژێرده‌قیکه‌ که ئەژمارى ژووهره‌قه‌کانى زۆر بى، شیاوى ئەوه‌به‌ به‌ ئوستووهره‌ده‌ق ناوی لى‌بیریت.

بۆ ورووژاندنى ئەم باسه‌ ده‌قى دیوانى نالیمان وه‌ کوو ژێرده‌قیکه‌ له‌ ژیر سى‌ خالدا شى کرده‌وه. نالی سه‌ره‌تا سه‌باره‌ت به‌ بابته‌ی زمان، دارپێژه‌رى رپچکه‌یه‌کی نوێ له‌ زارى کرمانجیى ناوه‌راسته‌ و یه‌که‌م که‌سیشه‌ که تیکۆشاوه‌ بناغه‌ی زمانیکى ئەده‌بیى یه‌گرتوو و پپوه‌ر ده‌سته‌به‌ریکات. ئەم هه‌وله‌ی نالی له‌ لایه‌ن زۆرینه‌ی شاعیره‌ به‌رزه‌کانى پاشیه‌وه‌ درپێه‌ی‌پندرا و ئیستا گه‌شه‌ی زۆرى کردووهر. شیوازی نالی کلاسیکه‌ و ناكری شاعیره‌ کلاسیکه‌کانى پاش ئەو، به‌ته‌واوى له‌ ژیر کاریگه‌ریی ئەودا دابننن؛ چونکه‌ پیش نالی، له‌ ئەده‌بى فارس و عه‌ره‌ب هه‌ر به‌م شیوازه‌ شیعریان گوتووهر و له‌ زاره‌کانى دیکه‌ی کوردیشدا که‌لکی زۆریان له‌م شیوازه‌ بینیبوو. له‌ کۆتاییدا باسه‌که‌مان هینایه‌ سه‌ر

ناوه‌روکی شیعره‌کانی نالی و لهم ئاقاره‌دا به نمونه‌گه‌لی مهنشوور و دیار لهو ژوورده‌قگه‌له‌ی که پیوه‌ندیی زۆر زه‌قیان له‌گه‌ل شیعره‌کانی نالی دا هه‌بوو، ئاماژه‌کرا؛ به‌تایبه‌ت له‌ شیعی نویدا، که جیاوازی جیهانبینی و فه‌زای شیعییان له‌گه‌ل نالیدا زۆره، چهند نمونه‌مان هینا که به‌رچاوترینیان شیرکو بیکه‌س بوو. به‌هه‌ر شیوه، به‌پیی توان و ده‌رفه‌تیک که بوومان و بۆمان ره‌خسا، لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌م باب‌ه‌ته‌مان کرد و به‌و ئه‌نجامه‌ گه‌یشتین که به‌ دلنیا‌یه‌وه دیوانی نالی شیایو ئه‌وه‌یه که وه‌کوو ئوستورده‌ده‌فتیک ره‌چاوبکریت و مامۆستا هیمن گوته‌نی، شیایو ئه‌وه‌یه وه‌کوو چۆن ده‌لین ده‌بی هه‌ر فارسیک دیوانی حافزی له‌ بن قورئاندا هه‌بی، ده‌بی له‌ نیو کتیب‌خانه‌ی هه‌موو مال‌ه کوردیک دیوانیکی نالی بی و بخوینریته‌وه.

سه‌رچاوه کان

کوردی:

بیکه‌س، شیرکو (۲۰۰۶). «نالی ته‌ویلی به‌رزى شیعرى کوردی!»، زنجیره کتیبی گۆفاری کۆچ، س. ۳، ژ. ۶، ل. ۴۷-۶۳.

--- (۲۰۱۶). ده‌ره‌ندی په‌پووله. سلیمانی: ناوه‌ندی ئەندیشه، چاپی سییه‌م.

پیره‌میرد (۱۳۸۶). دیوانی پیره‌میرد. سه‌قز: بلاوگه‌ی محه‌مه‌دی، چاپی دووه‌م.

حه‌داد، عه‌بدو‌للا (۲۰۰۶). «ژیاننامه‌ی نالی و گرنگیه‌تی سه‌رچاوه‌ی بیانی و چه‌پکیک سه‌رنج». زنجیره کتیبی گۆفاری کۆچ، س. ۳، ژ. ۶، ل. ۲۵-۴۶.

روخزادی، عه‌لی (۲۰۰۶). «نالی و سه‌بکی هونه‌ری و شیعرى ئەو». زنجیره کتیبی گۆفاری کۆچ، س. ۳، ژ. ۶، ل. ۱۳۷-۱۵۲.

ساله‌م (۲۰۱۵). دیوانی ساله‌م. سلیمانی: بنکه‌ی ژین.

قانع (۱۳۹۶). دیوانی قانع: شاعیری چه‌وساوه‌کانی کوردستان. تاران: بلاوگه‌ی پانیز، چاپی نۆهه‌م.

قه‌ره‌داغی، محه‌مه‌ده‌لی (۲۰۰۶). «با له ده‌ره‌وه‌ی ولات خه‌میکى نالی بخۆین». زنجیره کتیبی گۆفاری کۆچ، س. ۳، ژ. ۶، ل. ۳۷۹-۳۹۵.

کۆیی، حاجی قادر (۱۳۹۶). دیوانی حاجی قادر کۆیی. بانه: چاپه‌مه‌نیی مانگ.

محه‌مه‌د، مه‌سه‌وود (۱۳۹۶). چه‌پکیک له گۆلزاری نالی. بانه: چاپه‌مه‌نی مانگ.

محه‌مه‌ده‌عزیز، حوسین (۲۰۰۵). سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانی و گرفته‌کانی زمانی کوردی. هه‌ولێر: به‌رپۆبه‌ری گشتی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنییری، چاپی دووه‌م.

میرزایی، شوعه‌یب (۱۳۹۴). گورگه‌کانی خانمی ۱۹۶۸ و شه‌وی... ناشوین.

مه‌حوی (۱۳۸۷). دیوانی مه‌حوی. سنه: بلاوگه‌ی کوردستان، چاپی پینجه‌م.

مه‌لا سألح، هه‌کیم (۲۰۱۳). «جاریکی دی له‌گه‌ل هه‌زه‌تی نالی». زنجیره کتیبی گۆفاری کۆچ، س. ۱۰، ژ. ۱۸-۱۹، ل. ۲۳۵-۲۵۴.

نالی (۱۳۸۷). دیوانی نالی. سنه: بلاوگه‌ی کوردستان، چاپی شه‌شه‌م.

نووری عومه‌ر کاکى، هه‌مه (۲۰۰۸). شێواز له شیعرى کلاسیکی کوردیدا. سلیمانی: مه‌لّه‌ندی کۆردۆلۆجی.

هاشمی، سه‌یدباقر (۲۰۰۶). «پینج‌خشته‌کی له‌سه‌ر شیعرى نالی». زنجیره کتیبی گۆفاری کۆچ، س. ۳، ژ. ۶، ل. ۱۹۹-۱۸۸.

ئاواره، ساجد (۱۹۸۵). نامه‌ی ژیان. به‌غدا: چاپخانه‌ی ئیرشاد.

ئه‌حمده، که‌ژال (۲۰۰۶). «له ده‌نگتدا بمنیژه». زنجیره کتیی گوڤاری کوچ، س. ۳، ژ. ۶، ل. ۱۰۲-۹۶.

فارسی:

آلن، گراهام (۱۳۸۹). بینامتنیت. ترجمه پیام یزدانجو، تهران: نشر مرکز، چاپ سوم.

کالر، جانانان (۱۳۸۸). بوطیقای ساخت‌گرا: ساخت‌گرایی، زبان‌شناسی و مطالعه‌ی ادبیات. ترجمه کوروش صفوی، تهران: انتشارات مینوی خرد.

لچت، جان (۱۳۸۳). پنجاه متفکر معاصر: از ساختارگرایی تا پسامدرنیته. ترجمه محسن حکیمی، تهران: انتشارات خجسته، چاپ سوم.

نامور مطلق، بهمن (گردآورنده) (۱۳۸۷). اسطوره‌متن هویت‌ساز: حضور شاهنامه در ادب و فرهنگ ایرانی. تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.